

Herfst (van het leven) 4/4 (huppeltje)

De jaren tellen, ook al geldt dat niet voor mij
De dagen lijken jaren en je zet ze op een rij
De ochtend-dauw laat druppels achter op het blauwe gras
En je denkt steeds vaker hoe het vroeger was.

Vroeger stond de tijd toch echt wel vaker even stil **D A G D**
Dan leek een dag oneindig en was de avond kil **A**
Dan ging de tijd zo langzaam als een zomerloze dag **G A Bm E**
Dan was het 's avonds rustig als je naast je liefje lag **D A G D**

Maar nu de dagen korter lijken dan een enkel uur
En je 's avonds dommelt starend naar het open vuur
Je hebt zo juist in duisternis gordijnen dicht gedaan
Gedachten langzaam veel te diep in eenzaamheid vergaan

Je bent je sleutels kwijt, zo besef je op een keer **D A G D**
De weg naar huis, die weet je soms niet meer **A**
Je herkent de mensen in je straat meestal nog wel **G A Bm E**
Maar hun naam ben je vergeten, het gaat nu snel **D A G D**

Dan vraagt iemand of je nog wel auto rijden mag
Je raakt een keer een paaltje op een minder goede dag
Je liegt nu ook steeds vaker als men vraagt hoe het nu gaat
En je mengt je minder in gesprek als iemand anders praat

Steeds vaker kan je ook niet meer op van die woorden komen
En in de nacht heb je nu steeds van die nare dromen
Je zinnen worden vaker nu door anderen afgemaakt
Het meeste leven wordt nu ook in stilte gemaakt

Je veegt op straat gevallen bladeren bij elkaar
De herfst verspreid ze door de wind en gooit ze door elkaar
De bladen van de bomen veeg je op een grote hoop
Ze vertellen het verhaal van je ziekte-verloop

De mensen om je heen die vinden er wat van
Er wordt nu zelfs gesproken over ouderen-opvang
Maar zelf zie je het anders en verwijt het iedereen
Niet jij bent veranderd, maar de mensen om je heen

De ochtend-dauw laat druppels achter op het blauwe gras
En je denkt steeds vaker hoe het vroeger was